

Σε κάτι παραπάνω από μισό αιώνα, η τεχνογνωσία της αυτοκίνησης έχει γνωρίσει τέτοια εξέλιξη, ώστε να ανατρέπονται βασικές της αρχές. Μια από αυτές είναι ο, ήδη επιχειρούμενος, «αποκλεισμός» των κινητήρων εσωτερικής καύσης. Γεγονός, σαφώς απότοκο των παραγομένων ρύπων αλλά και των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων που ποτέ δεν θα μάθουμε πόσα και που υπάρχουν.

Έρχονται λοιπόν οι ηλεκτροκινητήρες ώστε να μας απαλλάξουν από ρύπους, από υγρά καύσιμα και ακριβή χρήση. Προς το παρόν υποφέρουν από υψηλή τιμή απόκτησης και μικρές αυτονομίες, αλλά πολλά δείχνουν ότι θα επηρεάσουν βαθιά το μέλλον της αυτοκίνησης.

Μόλις πριν 57 χρόνια νωρίτερα η B.M.W. παρήγαγε την Isseta, με μονοκύλινδρο αερόψυκτο, 247 κ.εκ. κινητήρα, «δανεισμ
ένο» από τα δίκυκλα, που απέδιδε 13 ίππους, τοποθετημένο πάνω στην Ιταλικού σχεδιασμού, μικροσκοπική καρότσα. Με κατανάλωση κάτω από τα 3 λίτρα στα εκατό χιλιόμετρα, ήταν μια οικονομική λύση για πολλούς που δεν μπορούσαν να αντέξουν το

κόστος ενός μεγαλύτερου οχήματος.

Αργότερα στην έκδοση 600 μπορούσε να φιλοξενήσει και τέσσερα άτομα. Συνολικά διατέθηκαν περισσότερες από 161.000 «φούσκες», στα έξη χρόνια ('56 – '62) παραγωγής της κι' αν σήμερα μπορεί να θεωρηθεί κάτι σαν άτυπος πρόγονος του i3, ας σκεφτούμε τι περιμένει εκείνους που θα γνωρίσουν 57 χρόνια αργότερα τον απόγονο του i3. Από τεχνολόγους και σχεδιαστές που δεν έχουν ακόμα γεννηθεί!

